

3) Jeżeli na podstawie odpowiedzi na pytania pierwsze i drugie należy przyjąć, że w przypadku spornego produktu lub jego odpowiedniej części chodzi o bioetanol, to do jakiego kodu nomenklatury scalonej (CN) w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej w brzmieniu zmienionym rozporządzeniem Komisji (EWG) nr 2587/91 z dnia 26 lipca 1991 r. ⁽²⁾ należy zaklasyfikować sporny produkt:

3.1. Czy przepisy rozdziału 22 CN, a konkretnie pozycję 2207 należy interpretować w ten sposób, że obejmują one zaklasyfikowanie produktu bioetanol?

3.2. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 3.1, czy przy klasyfikowaniu bioetanolu, a konkretnie spornego produktu należy uwzględnić, czy produkt został skażony [na podstawie procedur wymienionych w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 3199/93 z dnia 22 listopada 1993 r. w sprawie wzajemnego uznawania procedur całkowitego skażenia alkoholu etylowego do celów zwolnienia z podatku akcyzowego ⁽³⁾ lub innych dopuszczalnych procedur]?

3.3. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 3.2, czy przepisy CN dotyczące pozycji 2207 należy interpretować w ten sposób, że tylko skażony bioetanol należy zaklasyfikować jako objęty kodem CN 2207 20 000?

3.4. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 3.3, czy przepisy CN dotyczące pozycji 2207 należy interpretować w ten sposób, że nieskażony bioetanol należy zaklasyfikować jako objęty kodem CN 2207 10 000?

3.5. W przypadku odpowiedzi twierdzącej na pytanie 3.1 i odpowiedzi przeczącej na pytanie 3.2, do której z dwóch podpozycji — 2207 10 000 czy 2207 20 000 — należy zaklasyfikować sporny produkt?

3.6. W przypadku odpowiedzi przeczącej na pytanie 3.1, czy bioetanol należy zaklasyfikować jako objęty jednym z kodów CN wymienionych w definicji według art. 2 ust. 1 dyrektywy Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej ⁽⁴⁾ i jakim?

4) Jeżeli na podstawie odpowiedzi na pytania pierwsze i drugie należy przyjąć, że w przypadku spornego produktu lub jego odpowiedniej części nie chodzi o bioetanol, który wykazuje cechy i obiektywne właściwości wymienione w pytaniu pierwszym, to czy należy go zaklasyfikować jako alkohol etylowy w rozumieniu art. 20 ust. 1 tiret pierwsze dyrek-

tywy Rady 92/83/EWG z dnia 19 października 1992 r. w sprawie harmonizacji struktury podatków akcyzowych od alkoholu i napojów alkoholowych ⁽⁵⁾?

⁽¹⁾ Dz.U. L 123, s. 42.

⁽²⁾ Dz.U. L 328, s. 50.

⁽³⁾ Dz.U. L 288, s. 12.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 283, s. 51.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 316, s. 21.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Østre Landsret (Dania) w dniu 25 października 2010 r. — DR i TV2 Danmark A/S przeciwko NCB

(Sprawa C-510/10)

(2010/C 346/63)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Østre Landsret

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: 1) DR

2) TV2 Danmark

Strona pozwana: NCB

Pytania prejudycjalne

1) Czy wyrażenie „przy pomocy własnego sprzętu”, użyte w art. 5 ust. 2 lit. d) dyrektywy 2001/29/WE ⁽¹⁾, oraz wyrażenie „w imieniu i na odpowiedzialność [nadawczych] organizacji radiowych i telewizyjnych” użyte w motywie 41 tej samej dyrektywy należy interpretować w kontekście prawa krajowego, czy wspólnotowego?

2) Czy należy przyjąć, że art. 5 ust. 2 lit. d) dyrektywy 2001/29/WE jest mowa o, tak jak przykładowo w duńskiej, angielskiej i francuskiej [i polskiej] wersji tego przepisu, działaniu „w imieniu i na odpowiedzialność [nadawczych] organizacji radiowych i telewizyjnych”, czy też, tak jak przykładowo w niemieckiej wersji tego przepisu, działaniu „w imieniu lub na odpowiedzialność [nadawczych] organizacji radiowych i telewizyjnych”?

3) Zakładając, że wyrażenia, o których mowa w pytaniu 1, należy interpretować w kontekście prawa wspólnotowego, Østre Landsret zwraca się o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie: jakie kryteria musi przyjąć sąd krajowy dokonujący dla potrzeb konkretnego przypadku oceny tego, czy nagranie dokonane przez osobę trzecią (zwaną dalej „producentem”) w celu nadawania przez nadawcę radiowego czy telewizyjnego było zrealizowane „przy pomocy własnego sprzętu” „w imieniu [i/lub] na odpowiedzialność [nadawczych] organizacji radiowych i telewizyjnych”, aby takie nagranie było objęte wyjątkiem ustanowionym w art. 5 ust. 2 lit. d) dyrektywy 2001/29/WE?

W związku z pytaniem 3 Østre Landsret zwraca się w szczególności o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

- a) Czy zastosowane w art. 5 ust. 2 lit. d) dyrektywy 2001/29/WE pojęcie „przy pomocy własnego sprzętu” należy rozumieć w ten sposób, że nagranie zrealizowane przez producenta w celu nadawania przez nadawcę radiowego czy telewizyjnego jest objęte ustanowionym w tym art. 5 ust. 2 lit. d) wyjątkiem tylko wtedy, gdy ten nadawca ponosi wobec osób trzecich odpowiedzialność za dotyczące nagrania działania i zaniechania producenta w taki sposób, jak za swe własne działania i zaniechania?
- b) Czy warunek, że nagranie musi zostać zrealizowane „w imieniu [i/lub] na odpowiedzialność [nadawczych] organizacji radiowych i telewizyjnych” jest spełniony w sytuacji, gdy nadawca radiowy lub telewizyjny zlecił producentowi realizację tego nagrania w celu nadania go przez siebie, przy założeniu, że ten nadawca ma prawo do nadawania tego nagrania?

Østre Landsret pragnie wyjaśnić, czy, a jeśli tak — to w jakim stopniu, dla celów udzielenia odpowiedzi na pytanie 3(b), można lub należy uwzględnić następujące okoliczności następujące okoliczności:

- (i) Kto zgodnie z zawartą między stronami umową podejmuje ostateczną i rozstrzygającą decyzję artystyczną lub edytorską w przedmiocie treści zleconego programu — nadawca radiowy lub telewizyjny czy producent?
- (ii) Czy nadawca radiowy lub telewizyjny ponosi wobec osób trzecich taką odpowiedzialność za związane z nagraniem obowiązki producenta, jaką ponosiłby za swe własne działania i zaniechania?
- (iii) Czy producent jest, zgodnie z zawartą z nadawcą radiowym lub telewizyjnym umową, zobowiązany do dostarczenia temu ostatniemu danego programu po ustalonej cenie i czy w ramach tej ceny musi on zawrzeć wszystkie opłaty, które mogą być związane z tym nagraniem?
- (iv) Kto ponosi odpowiedzialność za nagranie wobec osób trzecich — nadawca radiowy lub telewizyjny czy producent?
- c) Czy warunek, że nagranie musi zostać zrealizowane „w imieniu [i/lub] na odpowiedzialność [nadawczych] organizacji radiowych i telewizyjnych” jest spełniony w sytuacji, gdy nadawca radiowy lub telewizyjny zlecił producentowi realizację tego nagrania w celu nadawania go przez siebie, przy założeniu, że ten nadawca ma prawo do nadawania tego nagrania, jeśli producent w zawartej z nadawcą radiowym lub telewizyjnym w przedmiocie nagrania umowie to wziął na siebie całą finansową i prawną odpowiedzialność za (i) pokrycie wszystkich związanych z tym nagraniem kosztów w zamian za zapłatę z góry ustalonej kwoty; (ii) nabycie praw; oraz (iii) nieprzewidziane okoliczności, w tym także opóźnienie w nagraniu i niewykonanie

umowy, podczas gdy nadawca radiowy lub telewizyjny nie wziął na siebie takiej odpowiedzialności wobec osób trzecich za związane z nagraniem obowiązki producenta, jaką ponosiłby za swe własne działania i zaniechania?

(¹) Dz.U. L 167, s. 10

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 8 października 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Ried im Innkreis — Austria) — Postępowanie karne przeciwko Rolandowi Langerowi

(Sprawa C-235/08) (¹)

(2010/C 346/64)

Język postępowania: niemiecki

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 223 z 30.8.2008.

Postanowienie Prezesa Trybunału z dnia 1 lipca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Irlandii

(Sprawa C-95/09) (¹)

(2010/C 346/65)

Język postępowania: angielski

Prezes Trybunału zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 113 z 16.5.2009.

Postanowienie prezesa pierwszej izby Trybunału z dnia 3 czerwca 2010 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court of Justice in Northern Ireland, Queen's Bench Division — Zjednoczone Królestwo) — Seaport (NI) Ltd przeciwko Department of the Environment for Northern Ireland

(Sprawa C-182/09) (¹)

(2010/C 346/66)

Język postępowania: angielski

Prezes pierwszej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 193 z 15.8.2009.